Ivankin Dnevnik

Boršnik

Narodna čitaonica riečka

98

P. n. gospodo!

Narodna čitaonica riečka priredjuje

dana 22. veljače u Sl. sv.

večernu zabavu s plesom

kojoj se Vaše P. N. gospodstvo najuljud-

nije poziva.

Gospodje se umoljavaju da dodju u jednostavnim toa-

lama, a po mogućnosti u kostimu.

Na Rieci 18. veljače 1898.

Reka

Odbor

Dnevnik zajema pisma, ki jih je Ivanka Borštnik pisala sestri Juliji Kremenšek med leti 1897 in 1900. V njih pripoveduje o svojem življenju na reki.

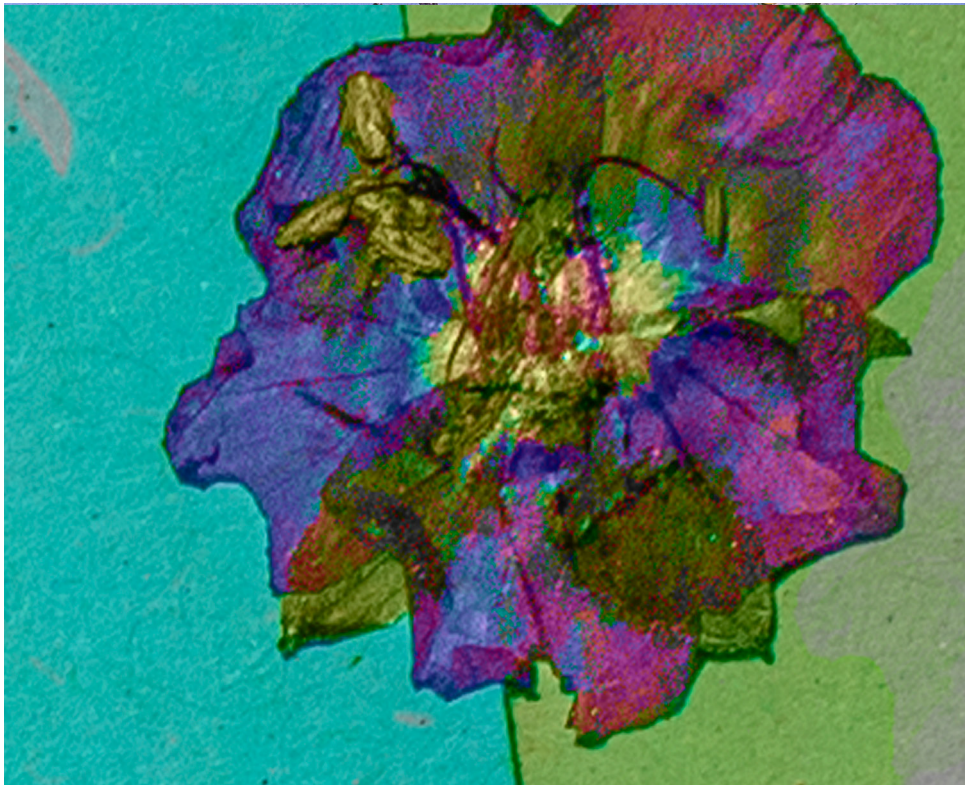

4.5.1898

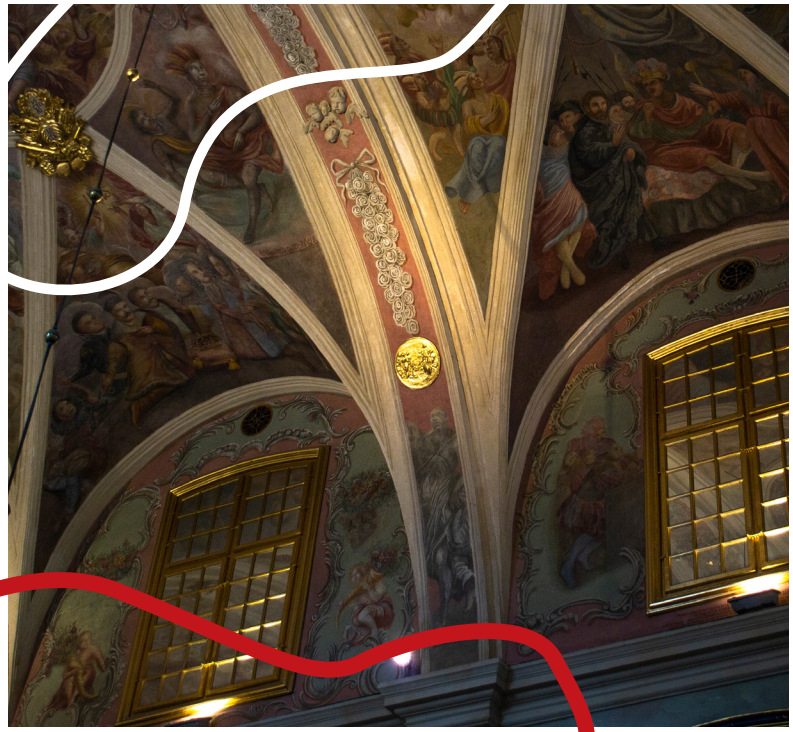

Krst Milene se je prestavil na Binkošti. Duhovnik je rekel, da je bolje da se doma moli, kot pa da se v cerkev hodi.
Milena je bila včeraj cel dan poredna, isto tako danes po noči. A imamo vsaj čez dan malo miru. Zdravi smo pa tudi vsi.

Moja Milenca je dobila ošpice.
Jokala je noč in dan.
Veliko imam skrbi.

Posebno ponoči.
Da le ni nevarno.

Maj 1898

Milenino zdravje je danes, kaj bi napisala popolnoma dobro. Vendar ne vem, ali ta velika sprememba pomeni k popolnemu zdravju ali smrti, vendar danes sem pricela zopet upati.

Ko smo videli, da nic ne pomaga, je Ivan rekel, da bo se nekaj
poskusal namrec en recept
napisat in po zdravila v lekarno poslat.
Bala sem se ji zdravila dati.

Po dolgem je ponovno spala.

16.06.1898

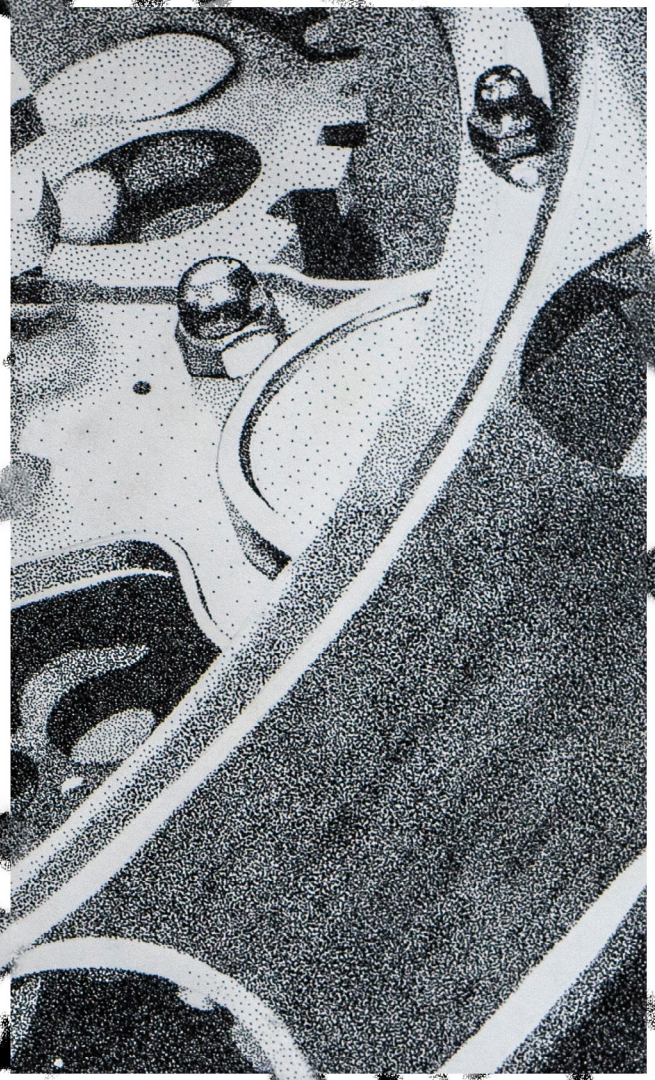

Danes sta Ciril in Metod, torej 1 leto kar je bila moja poroka. Janko poslal mi je kaj lepo pismo kot čestitko k obletnici.

Reka, 5.7.1898

Odločila sem se, da letos ne bom v Lazah za Božič. Milena je preveč sitna in bi drugim Božič uničila. Tako sem se odločila, da bomo skupaj praznovali
drugi Božič, če nam in vam bog življenje da.

Zelo je mrzlo.

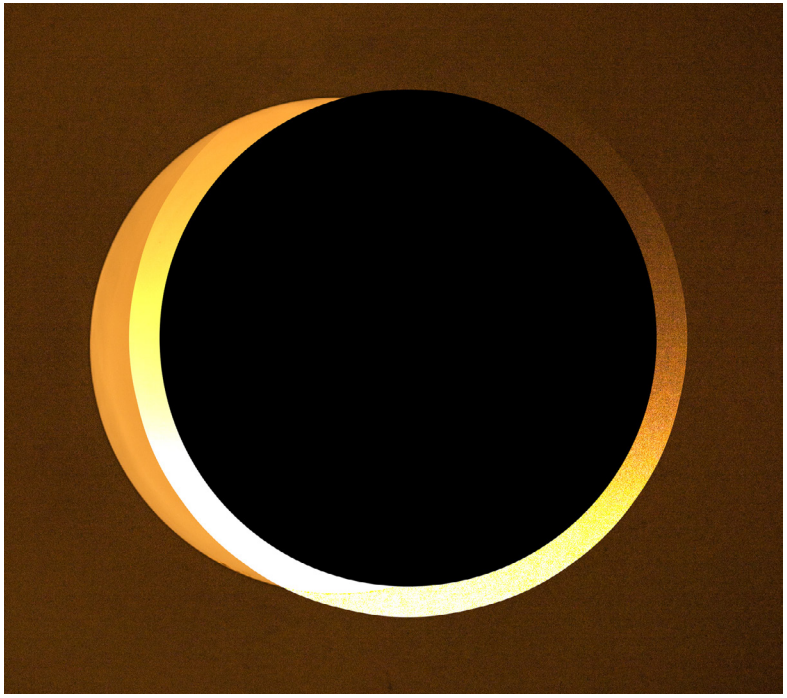

Luna bo mrknila pri nas od 27 do 28 po noči.

Reka 19.12.1898

Zdí se, da bolezní ne moremo uítí.
Tokrat ímam dva bolníka. Hudo bolna Ivan ín Mílena. Ivan se je prebladíl. Je že tretjí dan v postelji, a níc boljší kljub zdravílom. Mílena pa zopet slaba.

Zanjo me ne skrbí tolíko, saj sem že navajena, a moj Ivan ní bíl še níkolí tako bolan. Kašlja mocno ín zelo se potí, da ga zelo to hujša.

Junij, 1899

Ivan bo danes ali jutri odšel na prosto in naročil dobrega vina za mater. Upam, da se bo v Lazah popolnoma okrepčal na svežem zraku. Jaz in Milena bova ostali doma, da na, dekla ne uide, zdaj ko ima celo žlahto na Reki.

Odkar je Julija odša se je Milenino zdravje poslabšalo, a danes je malo boljša. Ne more spati, nič je ne veseli, po noči vsako uro se zbudi.

KADAR MILENA SPI ME SKRBI MORIJO. PO DNEVI MORAM DOBRO DELATI, A KO BI MOGLA KAJ JESTI PA MI NE DIŠI. OD IVANA ŠE ZDAJ NISEM DOBILA PISMA. V SREDO BO 14 DNI, OD KAR JE ODŠEL IZ REKE.

NEKATERIM JE PRIJETNO, KO IMAJO TETE, DA SE KAJ RAZGOVORE, A JAZ SEM SAMA , VEDNO SAMA.

REKA, 1.5.1899

Ivanu se je zdravje končno izboljšalo. Mislila sem, da ga bo okrepčal svež zrak, a je bil vedno dež, ko je bil doma. Tako močno je kašljal. Pričela sem mu dajati lipov in ajbšev čaj z malo medu in žganjem. In kašel je izginil.

Reka, 19. 7. 99

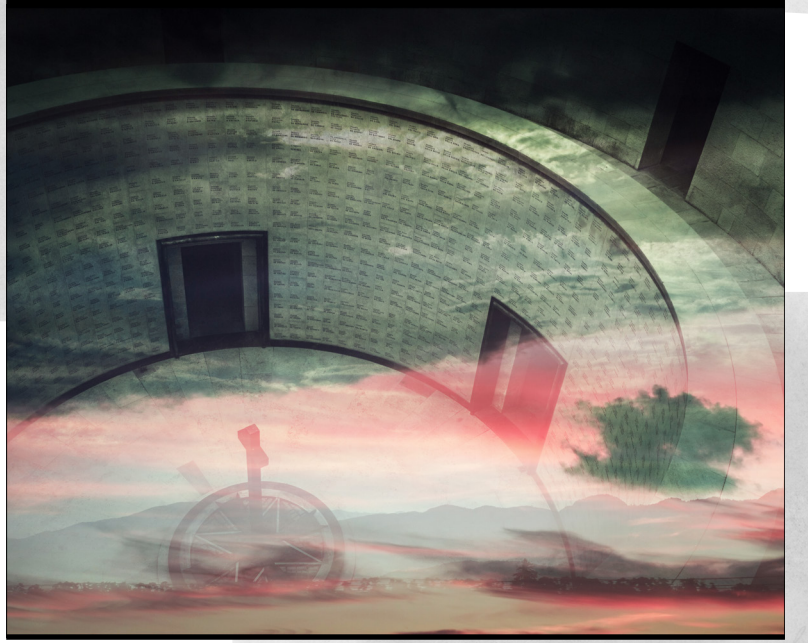

drugo stori Ti!

Piši mi dan poseby na listeku ker materi pismo dam čerajvno meni pišeš!
Posebnosti druge ne pem.

Danes sem Mici smokve odposjala. Vreme krasno. Borsenze pisem jaz pisela nego mi je samo Mici pravila da je bila, sedaj ne pem je li res bila ali ne! Sprejmi pozdrav

od Troje

Ivanke

Reka, 27/9. 99

Z mamo sva srečno prišli v Reko.
Ko sem zagledala mojo preljubo Mileno me je prevzela sreča. Moj angeljček.

Reka, 31.08.99

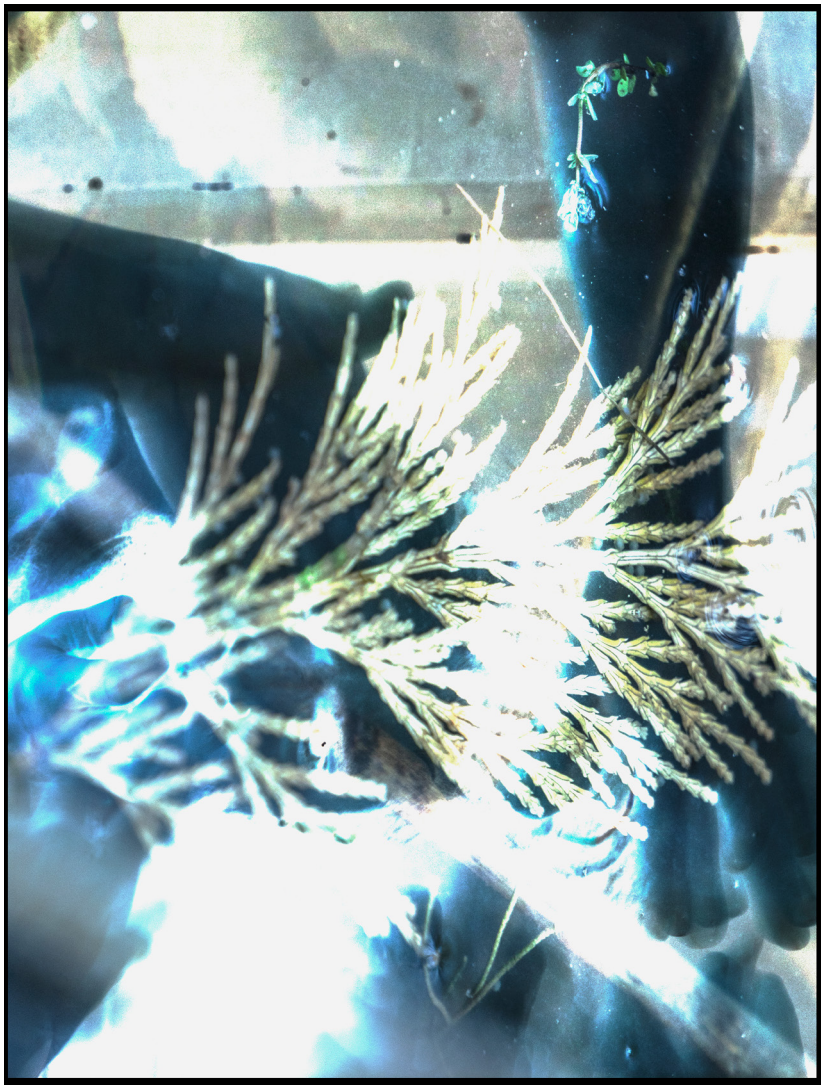

Dobili smo novo deklo. Bolj je skromna v vsem in je doma iz otoka Krk. Ne zna pisati ne brati. Obleke ni imala, zato sem ji jo morala kupiti. Mislim, da bomo z njo zadovoljni.

Reka, 9.9.1899

Moja predraga Milena je umrla.

16.10.1899

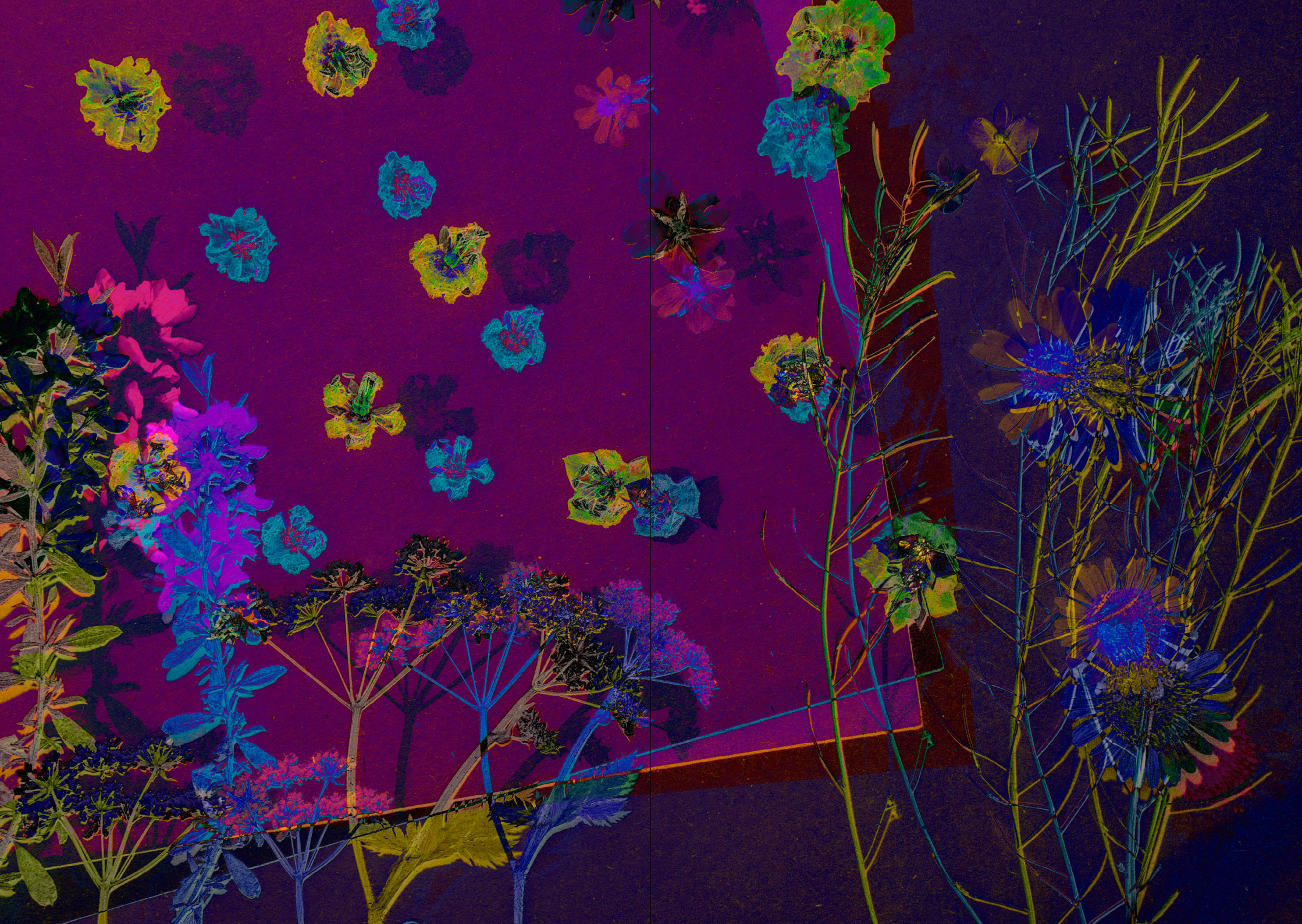

Ivan še vedno kašlja. Včasih bolj drugič manj. Danes je kašljal tako, da mu je kašelj želodec obrnil in je šel ob 5. v posteljo. Upam da bo noč mirna in , da se bo bolje počutil. Mislim, da bolj kašlja zaradi mraza. Tako ni upanja, da se bo kašlja otresel pred pomladjo.

4. 6. 1899

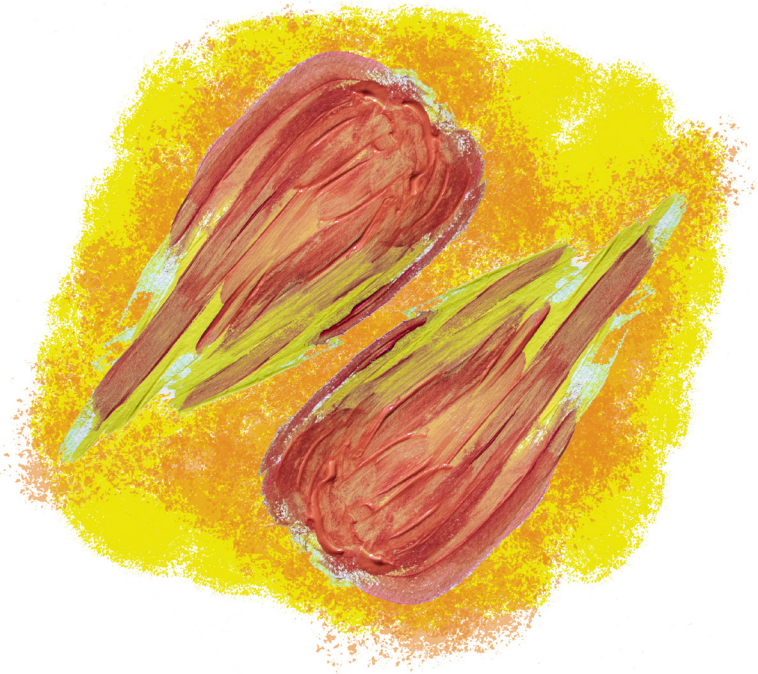

Kmalu bo dve leti kar smo
skupno na novega leta
poslušali biti uro.
Kako vse je minljivo in čedalje bolj
žalostno otožno.
Milena bi se sedaj veselila z nami nad
gorečimi svečami.

Za novo leto, dva prijatelja sta bila, zjutraj ob 6 h je bilo, gotovo nista bila prav trezna – eden toži, da ga glava boli, drugi mu pravi, ako hoče en prašek »antipirina« proti glavobolu, drugi pravi, daj mi ga in kakor ga spije, se zvrne pod mizo, drugi, ko to vidi, se kaj spomni, da je znabiti zamenjal strup s zdravilom, seveda nevede, vzame še en prašek od strupa in ga sam použije, zvrne se še on mrtev. Žal mu je bilo za prijatelja da je tako neprevidno končal njegovo življenje, zato je še svoje. Eden je bil star 27, drugi 29 let.

Reka, dne 5. 1. 1900

Trpim grozno. Da bi se me bog usmilil. Moje moči so iz dneva v dan slabše, ker od dne do dne hujši križi in težave nad me gredo. Tresem se po celem životu in noge me ne želijo nositi. Ivan je vedno isti, govoriti ne morem besede z njim. Zdravnik pravi, da mu gre slabše in da ni upanja na ozdravitev.

Ne morem dalje srce mi joče od vsega hudega.

23.3.1900

Antonio D'Ancona

FIUME

Ivankin Dnevnik je nastal v okviru projekta ŠIPK, Študentskega inovativnega projekta za družbeno korist. Vsebuje pisma Ivanke Borštnik na katerih temeljijo raznovrstne ilustracije v sami knjigi.

Ivankin Dnevnik
Elektronska objava
Selo 2020
© 2020, Univerza v Novi Gorici,
avtorica Anja Paternoster

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

UNIVERSITY OF NOVA GORICA
SCIENTIA 1995 VINCES

Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

ed. Univ. Dr. Ivan

opérateur-dentiste

Ivanka Dr. Borštn

Ravnoka

rg. Kremenšek

poročena.

Laze

v dan sv. Cirila in Metoda.